

Glasmachersteig Osterzgebirge – Sklářská stezka východní Krušné hory Glass Trail Eastern Ore Mountains

Abschnitt / Úsek / Lap: Neuhausen - Seiffen - Malý Háj/Kleinhan - Brandov/Brandau - Lesná/Ladung

Die Glashütte Heidelberg I

Von Seiffen, Glashüttenweg 5, dem Wohnhaus des ersten Heidelbacher Glasmeisters, Justus Preußler (um 1500), bis zu dieser vor Ihnen liegenden Wiese sind zahlreiche mittelalterliche Glasofenstandorte nachweisbar. Sie wurden solange betrieben, bis das in der Nähe liegende Holz aufgebraucht war. Danach versetzte man den Glasofen in Mitten des nächsten Waldes. Die letzte, hier auf der Wasserscheide zwischen der Flöha dem Seiffenbach liegende Glashütte, ist mit einer Höhenlage von 740 m über N. N. die höchstgelegene Glashütte des Erzgebirges. Hier oben fanden sich grüne Glastropfen, die nur in Glasöfen entstehen sowie mit Glasfluss benetzte Ofenmauerung. Auch Reste der dickwandigen Glashäfen, in denen das Quarz-Asche-Gemisch erhitzt wurde gehören ebenso zu den Funden, wie die rote Keramik von Gefäßen, in denen man das heiße Glasprodukt über einige Tage hin abkühlte. Diese Glashütte wird in der Purschensteiner Lehnurkunde aus dem Jahr 1451 erwähnt. Sie ist somit die Glashütte im Seiffener Raum, die am frühesten schriftlich erwähnt wird. (A.K.)

Abb.: Funde von mittelalterlichen
Glashütten

Foto: Albrecht Kirsche

Obr.: Nálezy ze středověkých skláren

Fig.: Findings from medieval glassworks

Sklárna Heidelberg I

Na území, sahajícím od Seiffenu, Glashüttenweg 5, což bylo bydliště prvního sklářského mistra v huti Heidelberg, Justuse Preußlera (kolem roku 1500), až k této louce před námi, se dá doložit mnoho středověkých sklářských pecí. Ty tehdy pracovaly na jednom místě tak dlouho, dokud nespotřebovaly veškeré dříví ze svého bezprostředního okolí. Pak se přestěhovaly do hlubin dalšího lesa. Poslední z nich, ležící na rozvodí mezi Flájským potokem/Flöha a potokem Seiffenbach, je se svou nadmořskou výškou 740 m n. m. nejvýše položenou sklářskou hutí v Krušných horách. Na tomto místě byly nalezeny zelené skleněné kapky, vznikající pouze ve sklářských pecích, a pozůstatky vyzdívky pece, pokryté roztaveným sklem. Mezi dalšími nálezy se nacházely střepy silnostěnných sklářských pánví, sloužících k tavení směsi křemene a popela, a úlomky červených keramických nádob, ve kterých se výrobek z horkého skla několik dní chladil. Tato sklářská huť byla uvedena v lenní listině panství Purschenstein z roku 1451 a jedná se tedy o vůbec první písemně zmíněnou sklárnu seiffenského regionu. (A.K.)

Glassworks Heidelberg I

In the area, stretching from Seiffen, Glashüttenweg 5, which was the residence of Justus Preußler (around 1500), the first glassmaster in the Heidelberg glassworks, to this meadow in front of us, many medieval glass furnaces can be documented. At that time, they worked in one place until they consumed all the wood from their immediate surroundings. Then they moved into the centre of another forest. The last of them, lying on the watershed between the Flájský stream / Flöha and the Seiffenbach stream, is at its altitude of 740 m above sea level the most highly located glassworks in the Ore Mountains. Green glass drops, emergent only in glass furnaces, and the remains of a furnace lining covered with molten glass were found at this location. Other findings included shards of thick-walled glass pans used to melt a mixture of quartz and ash, and fragments of red ceramic vessels in which the hot glass product had been cooled for several days. The glassworks was mentioned in the charter of the Purschenstein estate from 1451 and is therefore the first glassworks mentioned in writing in the Seiffen region. (A.K.)